

סמון ימני אן לימני

● מדינת תל-אביב

אירוע השבוע, לפחות בתל-אביב, עיר השלום והשקט, היה רציחת הפרופסור שלינגר, במרכז צפון תל-אביב המדווש. השאלה שחזרה ונשאלה בבתי התל-אביבים, בתי-הקפה והפאבים היתה: "מה, גם פה?" – בפעם הראשונה נשבר המיתוס התל-אביבי שתל-אביב היא מחוץ לפגיעים ולמלחמות.

אותם אנשים קלידיבור-ההגעה, שידעו לאבחן את ליטית את בעיית הפלנטה האחרת, ישע, הבינו לפתע שגם צווארם החמוד קשור באיזשהו קשר למה שקרה שם מעל דפי העיתון ובשידורי "מבט". ומתאם המציאות מקבלת מימד חדש, ומבינים ש-15 ק"מ מהבית הם בסך הכל חצר-הבית, ולא כוכב אחר, וכל התעלמות והתנכרות מכל הנעשה מעבר לגדות הירקון, עולה בסופו של דבר בדם צפון תל-אביב.

● קרהקוקיה

משום-מה, כל סכינאי פלסטיני, הרוצח יהודים מתוך חדווה, מיצווה או פקודה, מתואר בתיקשורת הישראלית כמטורף, הזקוק לאישפוז או שברח ממנו.

אולמרט
מישחק באותיות

כל זאת, כאשר בשום פנים ואופן אי-אפשר לשייך את הרצחו של היהודי בידי הערבי ל"סיכסוכים פליליים" או ל"תקלה" מופלאה ברכב. ביות, שלא כאן המקום לפרט, התבשרנו באחרונה שבמלון באילת מסתפקים העובדים "רק" ביריקה למיכליה-המיץ, ובבחישה במגביר-הצפה מטונפים. מי שמסתמך על עבודה ערבית – שלא יתאונן על תיבלון מיזרחי בימים מוכי-אינתיפאדה שכאלה.

● תיבלון מיזרחי

"סימן מעודד" לדעיכת האינתיפאדה הוא "מיקרה המיץ" השבועי. אחרי "מעשיהסודים" שנעשו במסיגרת תהליך הכנת החמוס במיפסר מיעדות תל-אביב ביות, שלא כאן המקום לפרט, התבשרנו באחרונה שבמלון באילת מסתפקים העובדים "רק" ביריקה למיכליה-המיץ, ובבחישה במגביר-הצפה מטונפים. מי שמסתמך על עבודה ערבית – שלא יתאונן על תיבלון מיזרחי בימים מוכי-אינתיפאדה שכאלה.

● דם, אדם ואדמה

ד' ר"מ, אותן האותיות בשינוי קט, מייצגות את כל הקשור לחיינו כאן ולהשקפות-העולם באיזורנו.

הדגים לנו את העניין שרנו "הערבי", אהוד אולמרט, שביקש בתמימותו מנשיא-ישראל, אהרן ישראלי הערביים, להפוך את "יום האדמה" ל"יום האדם". בקשה שלא זכתה אף למענה של ליגול מצידם ומצד "חסידי זכויות-האדם".

ומאידך, ניסיונותיהם הכושלים של "מחנה-הש"ל-וההשיוויון" לצייר את ימי-האדמה שבאו עלינו כל שנה כיום המאבק הערבי לקבלת שיוויון-זכויות במדינה, מתנפצים אל מול תשובתו של חבר-הכנסת תופק טובי לשרנו אולמרט – שאין קשר בין הדרישה לקבלת כל הזכויות במדינה לבין סירוב המוחלט שערביי הארץ למלא חובתם בשרות לאומי, כתחליף לשרות הצבאי.

ואני דווקא סברתי שמי שנאבק לשיוויון-זכויות היה דורש גם שיוויון במילוי-החובות, כחלק מאי-אפלייתו והצדקת תביעתו לשיוויון-זכויות. אך, כנראה, בשלב הזה של חיינו במזרח התיכון,

מבין שלוש המילים, "דם", "אדם" ו"אדמה" – המשוו תף בינינו לבין שכנינו הוא רק הדם והאדמה. ותע-בוונה עוד שנים רבות עד שתהינה הצעות השר ל"יום האדם" מקובלות גם על שכנינו, אם בכלל.

● מישוואה מוסרית

את הלגיטימציה המימסדת לטרנספר המתדפק על דלתותינו ביהודה שמורון ועזה, נתן השבוע שרה-חוף של ישראל, משה ארנס, בהזכירו מעל בימת-הכנסת: "היום, לכאורה, כולנו מאוחדים נגד טרנספר, ולא רואים בהעברת אוכלוסיה מרכיב לגיטימי בעש-יית שלום ובהסכם-שלום. אבל לפני 10 שנים, מדינת-ישראל הסכימה להעביר תושבים, יהודים ישראלים, מהישובים בפיתחת-רפית, מימית ומישובים לאורך מפרץ-אילת. הורדנו חקלאים מאדמתם, הוצאנו מישפחות מדירותיהם. זה היה חלק מהסכם. זו היתה הדרישה, ובסופו של דבר קיבלנו אותה".

מסתבר, שיותר ויותר אנשים בקרב הציבור כולו, ובציבור מקבלי-ההחלטות בפרט, מאמצים את המס-קנה כי יהיה הכרח לעשות טרנספר נוסף בארץ-יש-ראל. השאלה היחידה שנותרה היא מי יטרנספר. ואולי ראוי לנסח זאת בניסוח הידוע: "על העיקרון כבר הוסכם, עכשיו נותר רק להתווכח על המחיר".

ובאשר לשאלת המוסריות – המטרנספרים מימין ומשמאל נמצאים יחדיו בדיוק באותה הרמה המוסרית.

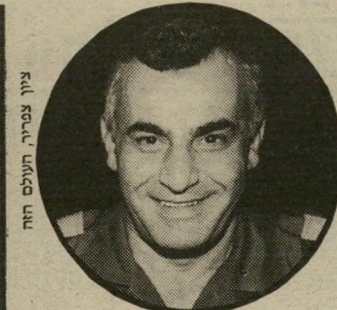
● גלגל הצלה

איה זה מזל יש להם, לשמאלנים! סוף-סוף הם הצליחו למצוא משהו ולתקוף בו את הימין: "מחתרת ימנית חדשה".

אותה, "קבוצת תימהונים", על-פי ההגדרות המיניק-צועיות של המישטרה, שהבינה שאפילו להדליק

גור
ידיים בהרבה

מרדכי
מישלוח מנות

שטיח לניקוי-רגליים הם בקושי מצליחים, הפכה אצל השמאל ושלוחיו בתיקשורת לאירוע החדש ול-נושא המסוק ביותר בעיתונות סוף-השבוע. הגדילה מכולם סילבי קשת, מ"ידיעות אחרונות", שבהשתלבותה מהגילוי משיב-הנפש הסיקה שבע-צם כל הטוריסטים הנים מהימין. ללמדנו שהימין קשור איך שהוא ל"טוריסטים המסוכנים" האלה. סילבי, דווקא לשמאל לא כדאי לשחק בהכללות. נא לזכור שכל בוגדי-ישראל, "ניצוצני", סרבני, וש-אר מטיפים להפרת-החוק מגיעים, משום-מה, תמיד משורות השמאל. ובהם מי שתרם כמו ידיו לאירגון-מתבלים זה או אחר לשפיכת דם יהודי.

● כולם אותו דבר

מדהים איך הזיזים שהתגלו במערכת-הבחירות האחרונה, ושיזכו ככל הנראה את "דגל התורה" במנדט נוסף על חשבון "התחייה", טואטאו מתחת לשולחן ונשכחו מהזיכרון הציבורי. וכל זה, תודות לתרומתם החיונית לדמוקרטיה הישראלית של מיפלות-הש-מאל, שעשו יד אחת עם המיפלות הדתיות, וכל זה על-מנת למנוע את התחזקות הימין, רחמלא לילך. יושר וטוהר-המידות, במיקרה זה, פחות חשובים שם בשמאל – את הדגל הזה הם ינפנו בקנאות מול מצפוננו בהזדמנות אחרת.

● שאלת השבוע

דווקא האנשים הפשוטים, ולא הפוליטיקאים, עזרים את החדשות האמיתיות. עדיין מהדהדת באוזני ניי שאלתו הנוקבת של החקלאי מחבל-קטיף – מדוע לא הסכים אלון הפיקוד, יצחק מרדכי, לקבל מיש-לח-הימנות מאת מתיישבי חתלב, בטיעון שהוא אינו בטוח אם הם מעורבים או לא בפעולת-תגמול נגד ערבים, בעוד שאת ידי ערביי עזה לוחץ האלון ללא בדיקה מוקדמת לגבי מידת מעורבותם בפגיעה בחיילי צה"ל ובסדתם יהודים אזרחיים?

באמת מעניין מה תשובתו.

● בדיחת השבוע

מוטה גור, בסיום כנס הסולידריות היהודית בכר-תל: "הר הבית בידינו" – לצלילי המואזין של מיסגד אל-אקצה.

(המשך מעמוד 25)

רמיה השנתית ששילם (כ-2300 ש"ח) הוא 1840 ש"ח!

בלומר, הביטוח First Class הכסף שהוא קטן בהרבה מסכום הפרמיה. והמבוטח יקבל כל את הכסף בתנאי שיקבל הפנייה לרופא-מומחה על-ידי רופא-המשפחה, ואת ההפנייה הזאת הוא חייב לקבל לפחות 14 פעמים, כי הכיסוי שינתן עבור כל ביקור הוא עד 170 ש"ח. כך שקיימים סיכויים גדולים מאוד שעבור פרמיה שמשוולמת על-ידי המבוטח, יוחזר למבוטח פחות.

סוכן-הביטוח הסביר שאמנם זה כך, אך ההגנה היא שמי שמבוטח בפרק ב' יודקק בעיקבות האבחנה גם לניתוח, ואז זה כדאי.

למהמרים בלבד!

פוליסת-הביטוח יש גם ביטוח נוסף, למיקרה של גילוי מחלות קשות. פרק ג' בא תמורת-תשלום של פרמיה נוספת, שגם היא מותנית בכמה תנאים:

● גיל-הכניסה המכסימלי – 55 שנים. תקופת-הביטוח היא עד גיל 65 בלבד, ואז מוצא המבוטח מהביטוח. זאת אומרת, שאחרי הגעת המבוטח לגיל הזה, כל הסכומים ששולמו עד כה יודרו לטימיון!

● סכום-הביטוח המכסימלי – 70 אלף ש"ח לפי מדרג של 2.8 נקודות. כדי להיות מבוטח, הפרמיה החודשית בגיל 64 היא 233 ש"ח, הפרמיה השנתית היא 2796 ש"ח. הסכום הזה נוסף לסכום הגלובלי של הפרמיה עבור פרקים א' ו-ב'.

מה מקבלים עבור ההצטרפות לבי-טוח הנוסף שפרק ג' במיקרה של גילוי אחת המחלות הקשות אצל המבוטח, יזכה המבוטח בסכום-הביטוח הנוסף, בתנאי שיומצאו לחברה האיסורים הדרושים מטעמה. בין היתר חייב המבוטח להירשם לשיעור רצינה של החבר-רה המבטחת כי המבוטח לא ידע כי חלה במחלת-הסרטן. אין זה ברור: כיצד יוכל מחלתו הוא שחלה במחלת הסרטן, להוכיח שאכן לא ידע כי המחלה קיננה בגופו? האם נוסף על הסבל הדי-פסי והנפשי עקב מחלתו הוא יידרש גם להיבדק במכונית-אמת?

ההצטרפות לפרק ג' הופכת מישחק בקאזינו – תזכה או לא תזכה? נניח שמצטרף אדם לתוכנית-הבי-טוח First Class, על שלושת פרקיה, ברבע האחרון, בגיל 55. עד גיל רחיינו מהתוכנית – גיל 65, הוא ישלם לא למזלו (או אולי, באירוביה מסוימת, נכון לומר, לביש מזל!) יעבור את השנים האלה בריא ושלם – סכום עתק אז הוא יירד לטימיון, ואילו כל הבעיות הבריאותיות מחכות לו, יתכן, לאחר גיל 65.

לא אותה הגברת

אומרים שביטוח רפואי First Class לקח דוגמה P.P.P. – ביטוח רפואי אנגלי פרטי לכל המיש-פחה.

ההשוואה בין התוכניות האלה מל-מדת שפרט לצורת הביטוח, תוכניות הביטוח האלה אף אינן דומות אחת לש-נייה. כביטוח הרפואי האנגלי, המבוטחים אינם משלמים סכומי-עתק כמו בביטוח שלנו. אין מגבלות כה רבות, וגם הרי-שימה של הניתוחים הפרטיים, שעבורם מקבלים כיסוי, היא שונה לגמרי. אף פוליסת-הביטוח של חברת כלל, ברשימת הניתוחים, חלק מהני-תוחים המצויינים ברשימה של חברת הביטוח האנגלית.

הביטוח האנגלי הוא מעשי מאוד, מפני שהרופאים הנותנים טיפול למבוטחים הם רופאים שאינם עובדים בבתי-החור-

לים הציבוריים. אולם המבוטח יכול לנסות לכל רופא, לפי בחי-רתו, בלי שום רשימה – בת-נאי שאינו עובד בבית-חולים ציבורי.

Second Class

תוכנית-הביטוח רפואה First Class, כמו שאר תוכניות-ביטוח בריאות-משלים, לא זה בלבד שאינה פותרת שום בעייה רפואית, אלא גם מסכנת את הציבור ועלולה לגרום לאנדרלמוסיה נוספת במיבנה של מע-רכת-הבריאות.

יושבת-ראש אגודת יד ביד, שלי חור-שן, סיפרה לי על ניסיונה באירגון תר-מות לצורך שליחת חולים להשתלות בחוץ-לארץ. שאלתי אותה מה דעתה על תוכניות-ביטוח השתלות בחוץ-לא-רץ. דעתה נחרצת: "תוכניות-ביטוח אלה מיועדות לפרנס את כולם חוץ ממי שבאמת זקוקים להשתלות. רווחים קלים יפרנסו את עסקני ההסתדרות, קופות-החולים השונות – רק לא את החולים הזקוקים להשתלות. שוב אצי-טרך לאסוף תרומות למען השתלות בניירורק".

לדעת שלי חורשן, הפיתרון למימון השתלות בחוץ-לארץ הוא ביטוח ממ-

יושבת-ראש חורשן

חוץ ממי שבאמת זקוקים...

שלי, כאשר כל מישפחה תצטרך לשלם לקרן-הביטוח לא יותר משני ש"ח לחודש. הכסף הרב שיצטבר בקרן-הממשלתית, לפי דעתה, לא רק שישפיק לממן את כל מי שיודקק להשתלה, אלא ישמש גם כתמריץ לפיתוח בתי-החולים בארץ.

הפרופסור יורם לס, לשעבר שדרן-טלוויזיה מוצלח, כיום מנכ"ל די אפור, התגייס בצורה נמרצת לתמיכה בתוכ-נית-הביטוח שחיל. הוא ממשי וצא מעורו כדי לנסות ולשכנע במישרין ובי-עקיפין את ועדי-העובדים לרכוש בצור-רה קיבוצית את תוכנית-הביטוח שחיל במקום, כפי שהוא אומר, מגלים חשמי-ליים לפסח.

עברתי וחקרתי את כל תוכ-ניות-הביטוח שציצו באחרונה. גיליתי למי הן אינן מתאמות כלל. העניינים אינם יכולים להצי-טרף אליהן, החולים אינם יכיר-לים להפיק תועלת מהן, העישי-רים אינם זקוקים להן.

עם-ישראל מחולק לישראל הראשו-נה ולישראל השנייה, לאשכנזים ולס-פרדים, לוותיקים ולעולים. עכשיו מנ-סים לחלקו למקבלי רפואה First Class ו-Second Class.